

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1743

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546733

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546733|LOG_0056

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546733>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

dicti, hique ex ipso obscure fusco corde excavantur, exterius enim lignum inutile est. Ex albo ejus ligno levia fabricant navigia, ut & oblongos clypeos. Juniora ejus folia ac virides fructus a plebe instar oleris coquuntur ut & ad pisces. Monoxyla ista ex albo hoc formant ligno, quum in aqua marina sit durabile, nigrumque ejus tollunt cor ob pondus. Dulangs seu crateres isti aliquando ita nigrescunt ac splendent, ac si ex cinereo Ebano essent formati, semper vero venis pallidioribus distincti sunt. Binæ aliae species in Amboina raro in usum advocantur.

In Leytimora hoc lignum non *Caju Morea*, sed *Caju Ticos*, h. e. *Murinum lignum* vocatur, quum odore suo mures adlicit, vel ad talem domum adcurrunt, in qua ejus rami sunt depositi: Videtur tamen quodammodo ab Hitoensi differre, quum arbor sit alta litorea, corticem gerens album & glabrum, sed ejus folia sunt minora illis *Caju Salowocco*, sed rariora.

Ejus siliquæ itidem sunt minores, linguæformes, ac tenues, quatuor pollices longæ, digitum latæ, in multos angustos & transversales isthmos divisæ, in quibus oblongæ & angustæ reconduntur fabæ: Trunci lignum est molle, album, & fungosum gerit cor instar Sambuci, ut & rami; in *Laba* crescit. Ejus cortex supra porphyritim contusus & in aqua mace-ratus instar saponis spumam excitat, quo vesteles eluuntur.

Hæc arbor ab aliis, uti dictum est, *Kellor Laut* vocatur, *Kellor* autem *Utan* alia est arbuscula frutescens tantum, longos emittens ramos flagellosos, foliis *Kellor* onustos, fructusque gerens instar *Catjang*, cuius siliquæ plurimæ simul dependent, unde & inter fructes silvestres flagellosos numerari meretur. Ternatenses hanc vocant *Sari Sari* & *Gumma Sari Sari*: Ejus cortice utuntur Ternatenses fæminæ in decocto post partum. In Amboinæ quoque vallis crescit, longis fœse extendens flagellosis ramis, qui cortice obscure fusco ac succoso obducti sunt.

Tabula Vigesima Octava

Ramum exhibit *Ligni Murini*, floribus fructibusque onusti, quod nomine *Ticos* arboris apud *Valent.* pag. 221. obcurrit.

CAPUT VIGESIM. QUINTUM.

Carbonaria. Caju Maas.

Caju Maas arbor est alta, ulnam plerumque crassa, aliquando binas. Ejus truncus nunc rotundus nunc angulosus est, tenui obductus cortice, semi digitum circiter crassio, externe fusco seu ex cincere flavescente, saepe etiam musco viridi quasi mucore obducto, interspersis maculis ex fusco cinereis, qui si derafus sit, externe rubent instar casei Edamensis, per longitudinem hic cortex saepe fissus est, & in ramis nigricat, in vetustis vero & inferiore trunci parte multo crassior est, rugosus, & fissus: Densam gerit comam, multosque incurvos ramos. Folia brevibus insident petiolis solitaria, & alternata & opposita, maximeque convenienter cum illis *Tanjong Laut*, seu illis *Ebeni*, tres cum dimidio & quatuor pollices longa, binos lata pollices, firma, longoque apice donata, subtus vero tenuiter venosa sunt, superius glabra, obscure viridia, nervus autem medius subtus protuberat, superius vero glaber est.

Flores brevibus in racemis progerminant plurimi simul juncti, qui primo viridia sunt capitula, in flosculos fœse aperiens expansos, pentapetalos, virescentes, squamosos, extrorsum inflexos, in quorum centro quinque alia alba petala haud multo longiora prioribus excrescunt. Horum medium repletum est staminulis brevibus fordiæ albicanibus, foveam ex-formantibus, mense Novembri hi flosculi progerminant, fructusque huc usque me latent, immo ipsos carbonarios, qui has cædunt arbores.

Recens arboris cortex tenuis est, sed per fumum indurescit, atque interne rubet, nullum vero notabil-lem

by de Maleyers Dulang genaamt, en dat nog uit 't donker-grauwe hert, want het buitenste bout en deugt tot niets. Uit 't zelfde witte bout makenze ook haare praa-wen, als mede de langwerpige schilden. De jonge bladeren en groene vruchten werden by 't slegte volkje gekookt als ander Sajor, en dat meest by visschen. De voornemede eenboutige praa-wen makenze uit het witte bout, het welk in zee-water durabel is, het swarte hert daar uit nemende, wegens zyn swaarte. De Dulangs werden somtyds zo swart en blinkende, als het graauwe Ebbens-bout, dog altyd met ligte aderen gemengt. De twee andere soorten heb ik in Amboina weinig zien gebruyken.

Op Leytimor noemenze dit bout niet *Caju Morea*, maar *Caju Ticos*, dat is Muyzenhout, om dat 't niet zyn reuk de myzzen aan zig trekt, of in een buys doet komen, daar men zyne takken been legt; het schynd evenwel, dat 't van 't Hitoeëze wat verjcbilt, want 't is een booge strand-boom, met een witte en effene schorffje, maar de bladeren zyn wat kleender van aanzien, als die van *Caju Salowocco*, dog ydeler. De bouwen zyn ook kleender, tonge-formig, en dun, vier duymen lang, een vinger breed, in vele smalle en dwers-bultjes verdeelt, daar in lange smalle boontjes leggen. Het bout van den stam is week, wit, en heeft een voos hert, gelyk vlier, als ook de takken; het waft in de Laha: Zyne schorffje op een steen gekneuft, en in water gekneeft, schuynt als zeep, waar mede men de kleeden waft.

Deze boom werd by andere, als gezegd, *Kellor Laut* genaamt, maar *Kellor Utan* is een ander boompje, blyvende maar een kleene heester, met lange rankagtige takken, met bladeren als *Kellor*, en vruchten als *Katjang*, met vele bouwen by malkander hangende, daarom men *voortvader de vrouw overwint mag rekenen*. De Ternatenses noemen 't *Sari Sari*, en *Gumma Sari Sari*. Zyne schorffje gebruiken de Ternataansche Vrouwen tot een drank na't baren. Dit waft mede op Amboina in zomminge valleyen, met lange uitgebreide takken en een donker-bruine zappige schorffje.

De acht- en twintigste Plaat

Vertoont een Tak van het *Muyzenhout*, met zyn bloemen en vruchten, het geen onder de naam van *Tikos Boom* by *Valent.* pag. 221. voortkomt.

XXV. H O O F D S T U K.

Houtskool-Boom.

Caju Maas werd een hoogen boom, in 't gemeen een vadem dik in de rondte, somtyds ook twee. De stam is somtyds rond, somtyds wat hoekig, bekleed met een dunne schorffje, omtrent een halve vinger dik, van buiten vaal, of uit den graauwen geelachtig, dikwils met een groenachtig mos, als schimmel, bekleed met bruin-grauwe plekken tuftchen beide, 't welk afgeschrapt zyn-de, vertonen haer rood, als een Edamse kaas van buiten, zy heeft ook in de lengte zyne scheuren, en aan de takken is ze swartachtig, maar aan de oude en onderste stam is ze veel dikker, ruyg, en geborsten: Zy heeft een digte kruyn van loof, met vele kromme takken. De bladeren staan op korte steelen, enkeld en verwijfeld boven en tegen malkander, bebbende groote gelykenisse met die van *Tanjong Laut*, of met die van 't Ebbens-bout, drie en een half en vier duymen lang, twee vingers breed, styf, en met een lange spits voor aan, van onderen fyn geadert, van boven glad, swart-groen, en de middelen-zenuwe streekt onder uit, boven even.

Het bloeizel komt voort aan korte trosjes, veele by malkander, zynde eerst groenachtige knopjes, die haer openen in kleene bloempjes, wyd geopent, gemaakt van vyf groenachtige blaadjes, als vijch-schubbetjes, die buyten staan, daar binnen zyn vyf andere witte blaadjes, niet veel langer dan de eerste. Het middelste is uitgevult met korte vuyl-witte draadjes, maakende in de midden een kuyltje. Men heeftze in November, en de vruchten blyven nog onbekend, ook by de Koolbranders, die nogtans deze boom omkappen.

De verfche schorffje is wel dun, word egter door 't rooken hard en styf, van binnen roodachtig, en zonder merkelyke

lem habet saporem: Recens arboris lignum est rufum, sed siccum mellini coloris, ac substantia duræ, & crassis constat fibris, estque grave, solidum, & cornuum, ita ut difficulter per transversum secari possit, per longitudinem vero facillime finditur, sed plura emittit ramenta, quam ullum aliud lignum, facillime lignem concipit, licet modo sit semi-siccum, sed stridet, acsi subtile ipsi mixtum esset fal.

Hujus fæmina multo majora & flaccidiora gerit folia, ejusque cortex exterior magis albicat, ejus lignum multo quoque pallidius est ac mollius quam præcedentis, ejusdem cæterum usus. Hæc arbor in planicie circa loca crescit fabulosa, prior vero in montibus in argilla rubra & solo saxoso, non in densis silvis, sed in locis ventosis, ut & circa Dammaras arboreas.

Nomen. Latine Carbonaria h. e. Carbonum lignum ab ejus usu; Malaice Caju Maas. Amboinice in Hitoe Haän & Ulibelawan. In Leytimora Urihelawan h. e. aureus cortex, non ita a flavo corticis colore, quam ab ejus usu apud aurifices. Macassarice Andjuri, quibusdam erronee Malacca, quæ alia est arbor, & Hitoenibus Lobufful, & Leytimorensibus Hussur vocatur, quæque postea describetur.

Locus. Satis copiose obcurrit hæc arbor in insulis Amboinenibus, tam in montibus quam in planicie, optimum vero est ejus lignum ex montibus petutum, & ædificatorio usui aptum: In Celebes regione in montibus quoque invenitur inter Macassaram & Boegenium regionem, in Occidentalibus aquosæ Indiæ insulis ignota est hæc arbor.

Usus. Vulgatissimus hujus arboris usus est, ut carbones ex hoc exurantur pro fabris indigenis, quum hi optimos hujus ligni carbones esse putant, quibus ferrum liquefcunt, quum diu hi foveant ignem nec cito consumantur: Contra fabri nostrates hosce contemnunt, quum ingentium follium vi resistere nequeant, ac nimis cito avolent, quum nimis pusilli sint, quod vero vitium carbonarii magis inputandum est quam ipsi ligno, qui præ ignorantia vel negligentia hos supra terram exurunt carbones, quum in foveis id oportebat institui, in quibus hoc lignum in ingentes & solidos transformari potest carbones.

Ad molem vero augendam incolaæ inter urendum admiscent lignum Fruticis Carbonarii seu Saley, quod solidos satis, sed pusillos quoque exhibet carbones: Apud aurifices hi itidem in magno sunt usu carbones, quibus parva auri segmenta liquefcunt, quum crucibulis destituantur, carbonem enim sumunt ex cortice hujus arboris formatum, qui licet tenues, solidos tamen præbet, carbones, in quibus foveam excavant, aurumque liquefcunt, quum non facile findantur vel rumpantur, atque tales carbones aliis ex ligno exustis carbonibus inpositi illud fundunt, quod nostra sæpe natio cum admiratione adspicit, hos nempe viles Indos tam pusillis operibus & instrumentis ipsa liquefcere metalla, unde & suum indigenum fortita fuit hæc arbor nomen. Apud vulgus hoc lignum ad ædes non est in usu, quum ipsis nimis sit grave, quam ut e silvis deferatur. Orang-Kayen vero nostrique cives, qui plures alunt servos, ædium postes graviores ex hoc formant ligno, qui quam durabilissimi sunt, si modo terram non tangant, ac primum fumo indurati sint, nimis recentes enim adhibiti, solique expositi facile finduntur. Si perdoletur, prudenter hoc lignum tractandum est, quum in magna facile ramenta diffiliat, quæ vehementer vulnerant.

Macassaræ Primores gravissimos quoque, sed incomptos, palatiorum suorum ex hoc ligno formare jubent postes, uti & ex illo, quod ipsis dicitur Malacca, Cofassu, & Nani, subditos suos cogentes gravissimas etiam trabes, quod non sine magna instituuntur vi, ex remotis petere montibus, illorumque duces sunt principum filii, qui plebem hanc tanquam animalium gregem ducunt, ac nolentes morte mulctant. Hinc & in Macassarense & Boegense imperio quam crassissimi hujus gravissimi ligni postes inveniuntur, ita ut quidam binas ulnas crassi sint, qui ex corde tantum arborum formati sunt, ita ut mirandum sit, quomodo hi homines fine machinis, ac sola tantum stupidæ vitalia gravissima ligna ex montibus petere potuerint. Hi autem Macassarenses ac Boeronenses de carbonum usu nil norunt, cuius loco Tanjong Laut alia que adhibent ligna: Ex hoc vero ligno Boeronenses sua

kelyke smaak. Het versche bout is ros, maar besterft honing-geel, grof van substantie en langdradig, hard en swaar, moeyelyk, ja bykans hoornachtig in 't dwers kappen, maar in de lengte splyt het zeer ligt, en splinteret meer dan eenig ander bout. Het onfangt 't vuur zeer ligt, al is 't half droog, dog knerft, als of er fynzout onder was.

Het wyfken bier van heeft grooter en slapper bladeren, en wittere schorffæ van buyten, het bout is ook veel bleeker en weeker, dan het voorgaande, anders van het zelfde gebruik. Dit vind men in de laagte omtrent zandige plateauen, maar 't eerste in 't gebergte, op roode kley en steenachtige grond, niet in digte boschken, maar op luchtige plateauen, als mede omtrent de Dammer-boomen.

Naam. In 't Latyn Carbonaria, dat is Kool-bout van zyn gebruik. Op Maleys Caju Maas, in 't Amboinsch op Hitoe Haän, en Ulihelawan. Op Leytimor Urihelawan, dat is gulden schorffæ, niet zo zeer van de geelachtige coeur der schorffæ, als van zyn gebruik by de Goudsmeden. Op Macassars Andjuri, by sommige abusivelyk Malacca, bet welk een byzondere boom is, en by de Hitoezen Lohussul, en op Leytimor Hussur genaamt, en bier na beschreven wert.

Plaats. Men heeft hem in de Amboinsche Eilanden in redelyke meenigte, zo wel in 't gebergte als in de laagte, dog het eerste is altyd het beste, tot den huisbouw quaamst. Op 't Land Celebes vind men hem ook in 't gebergte, tusschen Macaffer en 't Boegische Land, in de Westersche Eilanden van water-Indië is by onbekent.

Gebruik. Het gemeenste gebruik van dit bout, is tot kool-branden voor de Inlandsche Smeeden, boudende dit voor de beste koolen, om 't yzer week te maken, lange vuur te bouwen, en langzaam te verteren. Daar en tegen onze Smits schelden, om datze de grote blaas-balken niet verdraagen konnen, en te ligt vervliegen, als te kleyn zynde; dog welke fout de Koolbranders meer te verwijten is, dan het bout, dewelke uit onzietentheid en sloffigheid deze koolen boven de aarde branden, daar zy 't in kuylen beboorden te doen, waar in dit bout tot grote koolen werd.

Om den hoop te vermeerderen, doen de Inlanders onder 't branden het bout van den Frutex Carbonarius of Saley daar by, bet welk mede vaste, hoewel kleene koolen geeft. By de Goudsmeden zyn dese koolen in groot gebruik, om kleene stukjes goud te smelten, om datze met geen smeltkroeven verzien zyn, want zy nemen een kool van de schorffæ deszes booms gemaakt, dewelke, hoewel dunne, dog vaste koolen geeft, daar in ze een kuyltje maken, en 't goud zonder noot van scheuren of breeken smelten, op de andere koolen van 't bout gezet, het welke onze Natie dikwils met verwondering aanziet, dat deze slechte Indianen met zo een geringe gereedschap de metalen weten te handelen, en bier van heeft het zyn Inlandchen naam. By de gemeene man werd 't tot den huisbouw niet genomen, om dat 't voor haer te swaar valt uit 't bosch te halen. Maar de Orang-Kayen en onze burgers, die veel slaven hebben, beginnen nu swaare stylen tot baare buizen daar van te maken, daarze zeer durabel zyn, als ze maar den grond niet raaken, en te vooren wat geroukt zyn, want te versch gebruikt, en in de Son staande, scheuren ligt. In 't schaven moet men dit bout ook voorsigtelyk handelen, om dat 't zo ligt in styve splinters uit-springt, en leelyk bezert.

De grote Heeren op Macaffer maken ook zeer swaare en plompe stylen tot baare Paleyzen uit dit bout, als mede uit 't geene zy Malacca, Cofassu, en Nani noemen, dwingende baare. Onderdanen deze swaare balken niet zonder geweld uit 't verre gebergte te halen, werden gemeenelyk aangevoerd door de Zoonen harer Princen, die 't gemeene volkje als beesten voortdryven, en de weigerige met de dood straffen. Hierom ziet men in Macaffer, en 't Boegiesche gebied, ongeloflyke dikke stylen van die swaare bouten, sommige wel tot twee vadem in de rondte, en dat nog uit 't bert gemaakt, dat men zig verwonderen zoude, hoe de menschen zonder eenige machinen, en door een pure dommekragt, zulke swaare bouten uit het gebergte hebben kunnen halen. De Macassaren en Boeronzen weten van 't gebruik tot koolen niets, gebruikende in die plaats Tanjong Laut, en andere bouten: Maar uit dit bout maken de Boeronzen baare werp-spiessen of Javelynen,

sua formant tela missilia seu Javeleynen, quæ vulgo *Sagu Sagu* vocantur, nociva maxime arma, quæ manibus quam certissime in hostium corpora inmittere norunt, ubi ad ossa penetrata in ramenta diffiliunt, ac malignum excitant vulnus: Hoc porro lignum ob soliditatem a Ceramæ populis etiam adhibetur ad telorum longorum apices, quibus crenas insculpunt, quas nigro exurente obducunt succo. Macassarenses ex hoc quoque ligno tenues formant canales telorum suorum, quæ ex ore emittuntur, ac Chinenses suos fustes, quos inter rixas & pugnas aliis infligunt, ut & Oryzae pistillos, quibus Oryza in tignis inpingitur.

In Rumphii Appendix hæc adduntur.

Fructus sunt instar semi-perfectorum Olivarum, quidam solitarii, quidam bini & terni, quorum quisque stellato insidet pericarpio, & viridi obducitur pellicula, sub qua crassum durumque latet putamen, in quo nucleus planus reconditur instar seminis siccii melonum, qui ruffa obducitur lanagine.

Tabula Vigesima Nona

Ramum exhibit *Carbonaria*, quæ *Cajoe Maas arbor a Valent.* p. 221. vocatur, & in Tab. sub No. LVII. proponitur.

CAPUT VIGESIMUM SEXTUM.

Carbonaria altera. Hanet.

Carbonaria altera dividitur in latifoliæ & angustifoliæ; Primo *Hanet* latifolia parvum ac sinuoflum gerit truncum, fere instar Cofassi glabro obductum *corticis*: Folia maxime convenient cum illis Caryophyllorum, sed sunt majora, sex octoque pollices longa, binos ac binos cum dimidio lata, inferius angustata, superius lata, cruciatim posita, oris sinuosis, per ipsorum scabritiem, paucis porro pertexta irregularibus venis, saporis amaricantis.

Flores longis in racemis progerminant tenuissimis ex petiolis pusilli, magisque capitula referentes quam veros flores, ex quatuor tenuissimis petiolis compotiti, cum plurimi staminulis coloris pallidi citrini: Hosce pauci insequuntur fructus, qui oblongæ sunt baccæ, avium corda referentes, quarum quævis ex longo dependet petiolo ex cœruleo nigricantes instar *Prunorum*, maturæ si fuerint; Externe obductæ sunt carne molli & amaricante, in qua nucleus reconditur instar Olivæ officuli, durus, per longitudinem striatus, perque interstitia parvis violaceis venulis transversalibus pertextus.

Arboris cortex siccissimus est & fragilis; lignum pallide albicat, magisque candidum *Buxi* ligno, solidum, ac tenuis substantia, grave, durum, parvisque venarum vorticibus distinctum, forma panni *Camelot* dicti, concolor autem hoc lignum est, nec facile finditur, satis politum elaborari potest, sed non æquale ac glabrum, quum venæ semper protuberent: Flores fructusque hujus speciei mensæ Majo observavi; Baccæ vero hinc inde solitariæ in arbore remanent, licet ipsarum caro exterior computruerit. In litoribus crescit faxos, ejusque crassos, sed curtos inveni trunco nudis in rupibus, quorum folia subtus glauca, ac nervus medius rufus erat.

Secundo. *Hanet* angustifolia haud multum differt a præcedenti, ejus vero folia multo magis sunt late viridia, illis Caryophyllorum adcedentia, paulo latiora & flaccidiora, venulis albicantibus & obpositis pertexta, ipsum sœpe petiolum ambientibus, nunc decussatim, nunc directe in crucem posita, uti in *Caryophyllis*, inferiora folia quinque pollices longa, superiora sex septemve, ac binos lata sunt. Ramuli fuscæ quoque & glabro obducti sunt cortice.

Flores pusilli admodum sunt, latioribus in racemis progerminantes, uti in *Arbore rubra*, qui ex quatuor parvis & pallide albicantibus constructi sunt petalis, flores Mangæ referentes; hi plerumque decidunt, fructusque adeo raro excrescant, ut fere huc usque ignoti sint.

Cortex

die men in 't gemeen *Sagu Sagu* noemt, een snood geweer, datze met de banden zeer gewis weten in de vyanden te werpen, daar het dan op een been treffende, strax splinter, en een leelyke quetsuure maakt. Verders wegens zyne stijvigheid werd dit bout ook gebruikt by de Ceramische volkeren, tot de spitze van baare lange pylen, daar ze dan kerven in snyden, en met een swarten brandigen zap bestrijken. De Macassaren maken de dunne schaffjes van bare blaas-pypen uit dit bout, en de Chinezen baare bandknuppels daar van makende, daarze malkanderen in 't kyven en vegten mede afroffen, als mede de ryft-stamers, daar mede men de ryft in de blokken stampet.

Dit wert in het Aanhangzel van Rumphius daar by gedaan.

De vruchten zyn als half-wassene Olyven, sommige enkelt, sommige twee en drie by malkander, ieder rustende op een gesternt voetje, van buiten met een groen buydeken bekleed, daar onder een dikke harde schaal, en daar in een platte heest als een ingedroogt meloen-zaat, omgeven met een rosse wolachtigheid.

De negen- en twintigste Plaat

Vertoont een Tak van de *Kool Boom*, welke *Cajoe Amaas-Boom* by *Valent.* p. 221. genaamt, en op de Plaat onder No. LVII. verbeeldt werd.

XXVI. H O O F D S T U K.

Hanet - Room.

Carbonaria altera werd verdeeld in groot en kleen-bladige: Eerstelyk *Hanet* het groot-bladige, heeft een kleene en wat bochtige stam, bykans als de *Cofassu*, met een gladde schorff. De bladeren hebben groote gelykenisse met de Nagel-bladeren, dog zyn grooter, zes en agt duymen lang, twee en derde-halve breed, agter smal, en vooren breedst, ook in 't kruys staande, en met bochtige randen wegens baare stijvigheid, voorts met weinige onordentelyke adertjes, bitterachtig van smaak.

Het bloszel hangt aan lange troffen en dunne steeltjes, kleen, en meer knopjes gelykende dan bloempjes, van vier subtile blaadjes of veel meer spitsjes gemaakt, bleek of citroen-geel. Daar op volgen weinige vruchten, zynde langwerpige besien, vogel-bertjes gelykende, ieder aan een lang steelje hangende, blaauw-wwart, als rype pruymen: Van buiten hebben ze een week en bitterachtig vleesch, en daar onder een korl gelyk als een olyve-steen, hard, in de lengte gestreept, en daar tusschen met kleene violette adertjes overdwars.

De schorff is zeer droog en bryzelig: Het hout bleek-wit, wat lichter dan *Bux-boom*, digt en fyn van substantie, swaar, hard, en met kleene drayingen van adertjes gewatert, op de manier van *Camelot*, dog van een coeur, en daarom niet ligt scheurende: Het laat zig ook wel glad, maar niet ligt even werken, om dat de baren altyd wat uytsteken. De bloemen en rype vruchten van deze soorte heb ik in May gehad. De besien blyven bier en daar enkelt aan den boom hangen, al is 't buitenste vleesch vergaan. Men vind het op steenige stranden, en ik heb 'er dikke, dog korte en kromme stammen van op bloote klippen gevonden, wiens bladeren van onderen blaauw-groen, en de middel-zenuwe ros was.

Ten tweeden: *Hanet* het kleen-bladige, verschilt niet veel van 't voorgaande, dog de bladeren zyn ligt-groener, en die van Nagelen nader komende, wat breder en flapper, met witachtige adertjes tegens malkander overstaande, en den stiel omgevende, somtyds schuyns, somtyds regt in 't kruys, als in de Nagel-boomen, de agterste zyn vijf duymen lang, de voorste zes en zeven, twee breed. De ryskens hebben mede een bruynen en evene schorff.

Het bloszel is mede zeer kleen, aan wydere troffen, gelyk aan de *Arbore rubra*, bestaande uit vier kleene en bleek-witte blaadjes, en 't bloszel van de *Mangas* gelykende: dit valt mede af, en de vruchten komen zo zelden voort, datze nog meeft onbekend zyn.

De